

LITERĀRĀS VĒSTIS

MAZSALACAS PILSĒTAS BIBLIOTĒKA

Nr. 1. (92.) 2012. gada janvāris

JA GRIBI IERAUDZĪT VARAVĪKSNĪ, MĀCIES PRIECĀTIES PAR LIETU!

Vecais gads aizvadīts un sācies atkal jauns. Vēl mirklis pārdomām, pirms soli tālāk steidz...

Mani ļoti aizkustināja Kristīnes (grāmatas „Enģeļu acis” autores) man atsūtītā vēstulīte:

„Šodien no rīta vēroju saullēktu dzerot rīta tēju, kamēr pārējā ģimene gulēja un biju laimīga! Tagad vakarā izgāju laukā un upītes krastā vēroju kā saule riet... Tā bija pasaka! Es šodien redzēju šī gada pēdējo Saules lēktu un Saules rietu. Es piedzīvoju skaistumu, šī gada pēdējo skaistumu, līdz iestājas nākamā gada fantastika:)))

Es no sirds novēlu visiem - lai nākamais gads ir Skaistuma, Harmonijas un Spēka pilns no pirmās tā dienas - IKVIENAM! Viss ir pašu rokās. To sapratu stāvēt upes krastā. Tajā brīdī Otra pasaule bija tik tuvu man klāt, ka sajutu to ar visu savu būtību. Lija asaras, prieka un laimes asaras.

Mana otrā grāmata savu Saules gaismu ieraudzīja 22. decembrī - Saulgriežos! Vēl nespēju pa īstam apjēgt, bet esmu priecīga, ka vēl viens posms manā dzīvē ir noslēdzies. Tālāk tik uz augšu!”

Jāraksta, ka manas sajūtas pēdējā vecā gada dienā bija līdzīgas – sasveicinājos ar rīta saulīti caur logu un atvadījos no tās Salacas krastā... Pie aizdegtā ugunskura klausījos liesmu mēlēs un novēlēju sadegt tam, kam jāsadeg... Dabas Māte pēkšņi sāka birdināt baltas sniega pārslīņas, kas uz mirkli pārvērtās baltā biežā sniega plīvurā... Stāvēju Salacas krastā, upi pat neredzot, un izbaudīju šo pasakaino mirkli...Šo Otrās pasaules tuvumu...

Paliec sveiks, aizejošais! Paldies par visu, kas bijis! Ceļš turpinās!

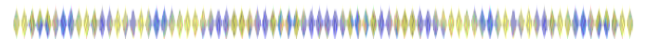
Paldies arī visiem „LITERĀRĀS VĒSTIS” lasītājiem! Īpašs PALDIES! tiem, kuri

piedalījās ar savu gaismīgu satura pilnveidošanā! Paldies Nellijai, Anitai, Agritai, Dainai, Mārītei, Sarmai, Zanei... Ļoti ceru, ka mūsu sadarbības loks arvien paplašināsies! Joprojām gaidu no savām bijušajām un esošajām kolēģēm „bibliotekāru stāstus”. Cik tas tomēr ir interesanti pārliecinājāmie mūsu pēdējā aizvadītā gada tikšanās reizē...

Jaunais gads sākas ar jaunām Cerībām un jauniem Sapņiem, ar jaunu Darbošanos...

Mazliet aizkavējās mūsu pārceļšanās uz jaunajām telpām, ko gan mēs pašas, gan mūsu apmeklētāji un pat tie, kuri vēl domā par tādiem kļūt, tik ļoti gaidām. Vēl mazliet pacietības un tad jau arī jūsu piedāvātā palīdzība mums lieti noderēs pārkravājoties. Lai mums visiem veicas!

Ar mīlestību – **Maija**

Lai ikdienu dzīves villainē auž
visstiprākos latvju rakstus,
kas gaitu paceļ, kur spārnus jauš,
un sakņu mūžīgo spēku
no jauna celties un vasas
dzīt
un zaļot zem Saules un
Mēness
un cerību zvaigznes saskatīt
tepat,
uz Latvijas zemes!

Sarma Upesleja

Ar mīlestību un pateicību šo izdevumu veidoja
bibliotekāre **Maija Reinvalde**
Tāl. – 64251246; e-pasts – maija.r@sveiks.lv

„Gada cilvēks

Mazsalacas novadā 2011. gadā”:

Aiga Zaķe – par veiksmīgu kultūrvides veidošanu Ramatas pagastā;

Harijs Rokpelnis – par daudzveidīgu projektu realizēšanu Mazsalacas novadā;

Ingrīda Viķe – par lauksaimniecības un amatniecības attīstību laukos, par Mazsalacas novada vārda popularizēšanu ārpus novada robežām;

Lilija Gūtmane – par jauniešu iniciatīvas veicināšanu un atbalstīšanu Mazsalacas novadā;

Andreas Kleine – par finansiālu atbalstu sociālajā jomā un infrastruktūras sakārtošanā Mazsalacā.

Mazsalacas novada domes atzinība:

Jurim Lullem – par mūža ieguldījumu lauksaimniecībā;

Arnim Šteinbergam – par Eiropas Sociāla fonda projekta „Darba praktizēšanas pasākumu nodrošināšana pašvaldībās darba iemaņu iegūšanai un uzturēšanai” veiksmīgu realizēšanu Mazsalacas novadā;

Sarmītei Kauliņai – par Mazsalacas novada senioru biedrības „Atbalss” aktivitāšu organizēšanu;

Lilijai Stradai - par aktīvu līdzdalību kultūras pasākumu organizēšanā novadā;

Antrai Aizpurietei - par vizuāli pievilcīgas Mazsalacas pilsētas ainavas veidošanu.

SVEICAM! PRIEKŠ, KA VIŅU VIDŪ ARĪ MŪSU LASĪTĀJI!

Kas var aizēnot baltu ziemas rītu,

Kad pamalē lec sarkana saule

Un izgaismo visu pasauli?

Balts sniegs vizuļo un gurst zem kājām,

Bet dvaša kā milzu mākonis peld gaisā.

Soļu ritms kļūst arvien steidzīgāks,

Kūsā enerģija un domas, kas neļauj stāties

Un novērtēt šo skaistumu.

Žēl, ka paskrienam tam garām...

9.11.2011.

Māriete Kūrēna

"Ja neapmierinātība ar sevi

neizgaist, Dievs ir gādājis par to tikai viena iemesla dēļ - tev jāmaina pilnīgi viss savā

dzīvē, jāiet uz priekšu." raksta **Paulu Koelju**.

"**Alefs**" ir autora jaunākais - autobiogrāfiskais – romāns. "Patiesībā man būtu jābūt ļoti laimīgam cilvēkam. Esmu guvis lielus panākumus vienā no grūtākajām profesijām, esmu divdesmit septiņus gadus precējies ar sievieti, kuru mīlu, man ir laba veselība un ap mani ir cilvēki, kuriem es uzticos. Daudzajās tikšanās reizēs ar lasītājiem vienmēr esmu saņēmis mīlestību un siltumu. Kādreiz ar to pietika, bet pēdējos divus gadus mani nekas nespēj gandarīt. Kas noticis? Vai ir runa par kādu pārejošu nemieru dvēselē? Vai tad ir par maz ar ikdienas lūgšanām, ar cieņas pilnu izturēšanos pret dabu un Dieva balss saklausīšanu tajā? Ar visa skaistā vērošanu ap sevi? Kāpēc lai es dotos tālāk, ja esmu pārliecināts, ka esmu sasniedzis savu spēju robežu? **KĀPĒC ES NESPĒJU BŪT TĀDS, KĀDI IR MANI DRAUGI?**" - citāts no grāmatas.

Autora vēstījums ir par laika relativitāti, jo viss notiek tieši tagad, nav pagātnes nedz iepriekšnoteiktas nākotnes. Būtībā visa pamatdoma izteikta pašā grāmatas nosaukumā. Alefs ir punkts, kur pilnīgi viss atrodas vienlaikus vienā vietā. Matemātikā alefs apzīmē bezgalību, ebreju, arābu un aramiešu alfabētā tas atkal ir pirmais burts. Autoram alefs ir stāvoklis, kurā viņš var ceļot laikā un telpā, pabūt savā iepriekšējā dzīvē un saprast likumsakarības un šķietami nejaušās tikšanās šajā dzīvē.

„Visi cilvēki, ar kuriem mums „pagātnē” bijušas jēl kāda veida nesaskaņas, ierodas mūsu dzīvē vēlreiz.”

„Vairums tikšanos ir dažādu neatrisinātu jautājumu sekas, un mums vajadzīga jauna iemiesošanās, lai pārtrauktos notikumus ievirzītu pareizā gultnē.”

„Ja gribi ieraudzīt varavīksni, mācies priecāties par lietu!”

„Dzīvot nozīmē trenēties. Trenējoties mēs sevi sagatavojam rītdienai. Dzīve un nāve zaudē sākotnējo saturu, pastāv tikai izaicinājumi, kurus līksmi saģidām un rāmi pārvaram.”

„Sapņotājus nevar pieradināt.”